1. Того ж дня Ісус вийшов із дому, та й сів біля моря.

2. І безліч народу зібралась до Нього, так що Він увійшов був до човна та й сів, а ввесь натовп стояв понад берегом.

3. І багато навчав Він їх притчами, кажучи: Ось вийшов сіяч, щоб посіяти.

4. І як сіяв він зерна, упали одні край дороги, і пташки налетіли, та їх повидзьобували.

5. Другі ж упали на ґрунт кам'янистий, де не мали багато землі, і негайно посходили, бо земля неглибока була;

6. а як сонце зійшло, то зів'яли, і коріння не мавши, посохли.

7. А інші попадали в терен, і вигнався терен, і їх поглушив.

8. Інші ж упали на добрую землю і зродили: одне в сто раз, друге в шістдесят, а те втридцятеро.

9. Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає!

10. І учні Його приступили й сказали до Нього: Чому притчами Ти промовляєш до них?

11. А Він відповів і промовив: Тому, що вам дано пізнати таємниці Царства Небесного, їм

же не дано.

12. Бо хто має, то дасться йому та додасться, хто ж не має, забереться від нього й те, що він має.

13. Я тому говорю до них притчами, що вони, дивлячися, не бачать, і слухаючи, не чують, і не розуміють.

14. І над ними збувається пророцтво Ісаї, яке промовляє: Почуєте слухом, і не зрозумієте, дивитися будете оком, і не побачите...

15. Затовстіло бо серце людей цих, тяжко чують вухами вони, і зажмурили очі свої, щоб коли не побачити очима й не почути вухами, і не зрозуміти їм серцем, і не навернутись, щоб Я їх уздоровив!

16. Очі ж ваші блаженні, що бачать, і вуха ваші, що чують.

17. Бо поправді кажу вам, що багато пророків і праведних бажали побачити, що бачите ви, та не бачили, і почути, що чуєте ви, і не чули.

18. Послухайте ж притчу про сіяча.

19. До кожного, хто слухає слово про Царство, але не розуміє, приходить лукавий, і краде посіяне в серці його; це те, що посіяне понад дорогою.

20. А посіяне на кам'янистому ґрунті, це той, хто слухає слово, і з радістю зараз приймає його;

21. але кореня в ньому нема, тому він непостійний; коли ж утиск або переслідування настають за слово, то він зараз спокушується.

22. А між терен посіяне, це той, хто слухає слово, але клопоти віку цього та омана багатства заглушують слово, і воно зостається без плоду.

23. А посіяне в добрій землі, це той, хто слухає слово й його розуміє, і плід він приносить, і дає один у сто раз, другий у шістдесят, а той утридцятеро.

24. Іншу притчу подав Він їм, кажучи: Царство Небесне подібне до чоловіка, що посіяв був добре насіння на полі своїм.

25. А коли люди спали, прийшов ворог його, і куколю між пшеницю насіяв, та й пішов.

26. А як виросло збіжжя та кинуло колос, тоді показався і кукіль.

27. І прийшли господареві раби, та й кажуть йому: Пане, чи ж не добре насіння ти сіяв на полі своїм? Звідки ж узявся кукіль?

28. А він їм відказав: Чоловік супротивник накоїв оце. А раби відказали йому: Отож, чи не хочеш, щоб пішли ми і його повиполювали?

29. Але він відказав: Ні, щоб, виполюючи той кукіль, ви не вирвали разом із ним і пшеницю.

30. Залишіть, хай разом обоє ростуть аж до жнив; а в жнива накажу я женцям: Зберіть перше кукіль і його пов'яжіть у снопки, щоб їх попалити; пшеницю ж спровадьте до клуні моєї.

31. Іншу притчу подав Він їм, кажучи: Царство Небесне подібне до зерна гірчичного, що взяв чоловік і посіяв на полі своїм.

32. Воно найдрібніше з увсього насіння, але, коли виросте, більше воно за зілля, і стає деревом, так що птаство небесне злітається, і кублиться в віттях його.

33. Іншу притчу Він їм розповів: Царство Небесне подібне до розчини, що її бере жінка, і кладе на три мірі муки, аж поки все вкисне.

34. Це все в притчах Ісус говорив до людей, і без притчі нічого Він їм не казав,

35. щоб справдилось те, що сказав був пророк, промовляючи: Відкрию у притчах уста Свої, розповім таємниці від почину світу!

36. Тоді відпустив Він народ і додому прийшов. І підійшли Його учні до Нього й сказали: Поясни нам притчу про кукіль польовий.

37. А Він відповів і промовив до них: Хто добре насіння посіяв був, це Син Людський,

38. а поле це світ, добре ж насіння це сини Царства, а кукіль сини лукавого;

39. а ворог, що всіяв його це диявол, жнива кінець віку, а женці Анголи.

40. І як збирають кукіль, і як палять в огні, так буде й наприкінці віку цього.

41. Пошле Людський Син Своїх Анголів, і вони позбирають із Царства Його всі спокуси, і

тих, хто чинить беззаконня,

42. і їх повкидають до печі огненної, буде там плач і скрегіт зубів!

43. Тоді праведники, немов сонце, засяють у Царстві свого Отця. Хто має вуха, нехай слухає!

44. Царство Небесне подібне ще до захованого в полі скарбу, що людина, знайшовши, ховає його, і з радости з того йде, та й усе, що має, продає та купує те поле.

45. Подібне ще Царство Небесне до того купця, що пошукує перел добрих,

46. а як знайде одну дорогоцінну перлину, то йде, і все продає, що має, і купує її.

47. Подібне ще Царство Небесне до невода, у море закиненого, що зібрав він усячину.

48. Коли він наповниться, тягнуть на берег його, і, сівши, вибирають до посуду добре, непотріб же геть викидають.

49. Так буде й наприкінці віку: Анголи повиходять, і вилучать злих з-поміж праведних,

50. і їх повкидають до печі огненної, буде там плач і скрегіт зубів!

51. Чи ви зрозуміли це все? Так! відказали Йому.

52. І Він їм сказав: Тому кожен книжник, що навчений про Царство Небесне, подібний до того господаря, що з скарбниці своєї виносить нове та старе.

53. І сталось, як скінчив Ісус притчі оці, Він звідти пішов.

54. І прийшов Він до Своєї батьківщини, і навчав їх у їхній синагозі, так що стали вони дивуватися й питати: Звідки в Нього ця мудрість та сили чудодійні?

55. Чи ж Він не син теслі? Чи ж мати Його не Марією зветься, а брати Його Яків, і Йосип, і Симон та Юда?

56. І чи ж сестри Його не всі з нами? Звідки ж Йому все оте?

57. І вони спокушалися Ним. А Ісус їм сказав: Пророка нема без пошани, хіба тільки в вітчизні своїй та в домі своїм!

58. І Він не вчинив тут чуд багатьох через їхню невіру.